

RAZGOVOR BORIS T. MATIĆ GOVORI O STARTU PRIKAZIVANJA NEKOMERCIJALNIH FILMOVA U ZAGREBAČKOM KINU 'EUROPA'

Svaki grad treba kino

PIŠE
VESNA LAUŠIĆ

Za razliku od susjednog Cvjetnog trga, čija se nova, posve neizvjesna epizoda spašavanja od devastacije sprema za početak sljedećeg tjedna, zagrebačko Kino Europa uspješno je, barem na neko vrijeme, otrgnuto iz pipaka hrvatske "građevinsko-poduzetničke" hobotnice. Zahvaljujući akciji "Daj mi kino!" Zagreb film festivala i Hrvatskog filmskog saveza, Grad je, naime, to "najstarije aktivno zagrebačko kino" otkupio i predao na upravljanje Umjetničkoj organizaciji Zagreb film festival. O planovima vezanima uz taj "ulazak u Europu", koji će se svečano dogoditi 25. siječnja s Ang Leejevom "Požudom, oprez", razgovarali smo s direktorom ZFF-a **Borisom T. Matićem**.

Pod kakvim uvjetima ste dobili "Europu" na upravljanje?

Zagrebačko Gradsko poglavstvo izglasalo je da nam se kino da na upotrebu na godinu dana.

Nije li riskantno upuštati se u jedan takav projekt na tako kratak rok?

Sve je tu jako riskantno.

Kad smo doznali za tu odluku, malo sam se premišljao, ali - ako smo već prije godinu i pol dana počeli "galamiti" da se to kino ostavi ljubiteljima filma, morali smo na kraju preuzeti i odgovornost. Iako, financijski je to hiperriskantno: već sad ulazimo u sve sa 100 tisuća kuna posuđenih za troškove grijanja, najam, novi znak... Morat ćemo iznaći neki način s Gradom i sponzorima da budemo barem na nuli. Ali, raduje nas da je ZFF prepoznat, da je honoriran napor koji činimo oko filma.

Što je s kafićem i ostalim prostorima u predvorju kina?

Kafić i antikvarijat su i dalje u privatnom vlasništvu, mislim da se oni nešto tuže s Gradom... Naravno da bih bio puno manje zabrinut da nam je sve to dano na upotrebu. Ne zanima me u životu biti "birtijaš", ali taj kafić mogao bi pokrivoti velik dio hladnog pogona kina. Osim toga, naša je vizija da se "Europa" sredi i postane okupljalište ljudi koji vole film, s knjižarom, izborom svjetskih filmskih časopisa, trgovinom DVD-a i suvenirima... Ako nam produže ugovor i ako mi izdržimo, to bi moglo profunkcionirati u jesen ili potkraj 2009.

Očekujete li da vas podrži i Ministarstvo kulture?

Mislim da je blesavo da Ministarstvo kulture, odnosno novoosnovani Audiovizualni centar, troši 30 milijuna kuna na domaće filmove, a da ne podržava dvoranu u kojoj bi ih mogla vidjeti i nefestivalska publika. Uostalom, planiramo najprije veći dio vratiti producentu, a da poslije možda i sav prihod od ulaznica ide hrvatskom filmu.

Što ćete prikazivati u Europi?

U sljedećih mjesec pokazat ćemo kako smo sve to zamislili. Krećemo s "Pobjednicima", laureatima najvažnijih europskih festivala: Leejevom "Požudom, oprez", "Tuyinim brakom" **Quanana Wang** i "4 mjeseca, 3 tjedna i 2 dana" **Cristiana Munguia**. U veljači će se u kinu održati Human Rights Film festival, sljedeće godine krenuli bismo i s festivalom dječjeg i teen filma, a to može biti prostor i za premijere domaćih filmova, kojima mislimo dati dosta prostora, kao i za izložbe, predavanja i druge sadržaje. Okvirni je plan da od sljedeće godine imamo sedam tematskih dana mjesečno, a da ostatak bude redovita kinodistribucija profiliranih

filmova iz čitavog svijeta, festivalskih filmova, nezavisnih produkcija...

Je li nešto takvo ostvarivo i u drugim hrvatskim gradovima?

Barem jedno kino poput "Europe" potrebno je svakom većem gradu - Splitu, Rijeci, Osijeku, Zadru, Šibeniku... Ne bih htio da se kolege iz kazališta uvrijede, ali ako se toliki milijuni izdvajaju za kazališta, određeni novac mora se osigurati i za prikazivanje nekomercijalnih filmova. Multipleksi su OK, ali čak i uza sve satelite i kabelske televizije, postoji interes i za "klasična" kina, a ona su potrebna i zbog edukacije novih generacija, kao i filma kao umjetnosti.

Boris T. Matić

RANKO ŠUVAR / CROPIX

Vjera u Split

♦♦ **Bi li se i Splitu moglo dogoditi nešto slično?**

Znam da će Zlatna vrata ići u renoviranje, a kreće i Festival mediteranskog filma, koji organiziraju mladi i ambiciozni ljudi i vjerujem da će uspjeti; vidim da Jurica Pavičić dosta radi na tome, da spremaju neke dokumentarce, neke fondacije... Čini se da se u Splitu situacija mijenja nabolje; očigledno da je s novom vlasti prepoznata vrijednost filma. Film mora biti i interes lokalne zajednice i države. Sa svim nagradama koje naši filmovi posljednjih godina dobivaju, to je, uz sport, ono po čemu smo najprepoznatljiviji u svijetu.